

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ.ਪੰਡਿਤ ਜੇ.ਜੇ ਦੇ ਸਨਮੁਖ
ਮਨਸ਼ਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ
ਤੇਜ ਭਾਨ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ
ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 884-ਸੀ ਆਫ 195#
1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 60

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (IV) (f) ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 1—ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਇਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ—ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਧਾਰਣਾਤਮਕ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। 200—ਕੋਰਟ-ਫੀਸ— ਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ— ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ- ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ- ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਕੈਸਸ ਓਮਿਸਸ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ, ਨਿਆਂਇਕ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਕੈਸੂਸੋਮੀਸਸ - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ. ,

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਰ-ਕਿਊਬੀਜੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਖਾਤੇ ਸਹੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਫੀਸ ਐਕਟ. ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਕਮ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਧ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਨਿਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv) (f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.- ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ "ਕਲਰਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਲਰਕ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਰਕ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੇ 1 ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ" ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ, -ਇਸ ਲਈ, ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ। ਆਰ, ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਜਾਂ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਗਲਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ" ਜੋ ਕਿ ਸੋਧਯੋਗ ਹੈ, nunc pro tunc, ਇੱਕ "ਨਿਆਂਇਕ ਗਲਤੀ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ" ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦੀਆਂ, ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਵਲ ਕਲੈਰੀਕਲ ਹੈ। "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਭਿਆਸ, ਜਾਂ ਤਰਕ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮੀਸਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮੀਸਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕੇਸ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕੇਸਸ ਓਮੀਸਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨੁਕਸ, v/ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਦੁਆਰਾ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ. 1957/53 ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 38/161 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 13 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਐਸ: ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਨ.ਐਲ. ਸਲੂਜਾ।

ਡੀ.ਆਰ. ਮਨਚੰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ ਜੇ.- ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਟੈਕਸਿੰਗ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਮਨਸ਼ਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਨੇ ਤੇਜ ਭਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ। 26,628-1-9 ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ। 26,628-1-9 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 2.047-8-0 ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹਤ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 3,000 ਜੋ ਕਿ ਰਕਮ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੇਜ ਭਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 200 ਰੁਪਏ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ 20 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ।

ਸਟੈਂਪ ਰਿਪੋਰਟਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। - ਇਤਰਾਜ਼. ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1, ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਤੇਜ ਭਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਸਬ-ਕਲਾਜ਼ (iv) (f) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰਯਾਰਕ ਮੁੱਲ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਟੈਕਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 19 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟੈਕਸਿੰਗ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਆਮ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟੈਕਸਿੰਗ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਟਕਰਾਅ ਸੀ। ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਆਮ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਰਾਸਬਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਆਬਜੈਕਟਰ ਨੂੰ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਖਾਤੇ ਲੰਘੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ -

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, 10000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। 3,045 ਅਤੇ ਫਰਮ ਮਨਸ਼ਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਖਾਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਰਕਮ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ- ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ 'ਤੇ ਐਂਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧ ਹਨ। ਚਿੰਤਤ ਹਨ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(f) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-

- (i) * *
- (ii) * *
- (iii) * *
- (iv) ਸੂਟ ਵਿੱਚ-
- (a) * *
- (ਬੀ) * *

(ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ii-

ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉਹ ਰਕਮ ਦੱਸੇਗਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਤੇਰਾਂ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਸੰਦੇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17(vi) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (vi) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੀ।

(1) ਐੱਸ.ਆਰ. 1959 ਪੁੰਜ 466. (2) 1956 ਪੀ.ਐਲ. 7.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ-

1. ਧਾਰੀਲਾਲ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਅਮੋਲਕ ਰਾਮ ਆਦਿ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਮਾਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ "ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੂਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ:

2. ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (2), ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੇ. "ਕੋਰਟਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 17 ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1) ਸਕੈਂਪ ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਲੋੜ ਲਈ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ।

4. ਸ਼ੇਕੀਸਨਦਾਸ ਅਗਰਚੰਦ ਦਾਗਾ ਮਹੇਸ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਦੌਦਾਸ ਰਾਮਗੋਪਾਲ (2), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- "ਭਾਗਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ।"

5. ਮੁੜ ਧਨੁਕੇਡੀ ਨਾਇਕਰ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: - "ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਦਾਲਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਤੇ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਠਿਨਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(1) 1937 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 586.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 918 ਨਾ?। 527.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 918 ਪਾਗਲ. 435 (F.B.)

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

6. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀ ਲੇਚਨ ਮਹਾਰਾਜ v. ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ:-

"ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਵਿੱਚ 'ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 11 ਜਾਂ 17 ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਉਚਿਤ ਫੀਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਲਖਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ (1), ਪੰਨਾ 95 'ਤੇ ਟਡਬਾਲ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਉਸ (ਟੈਕਸਿੰਗ ਅਫਸਰ) ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੁੱਲ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 17, ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ 1908 ਦਾ ਐਕਟ V ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਵਿੱਚ 'ਜਾਂ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਸਾਬਕਾ ਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਾਸ-ਆਬਜੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੁੱਲ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਵਿਚ ਸ਼ਰਫੂਦੀਨ ਵੀ. ਐੱਮ. ਖਾਦਿਮ ਐਂ ਖਾਨ (2), ਬੋਨੇਟ ਜੇ. ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ—1-

"ਇਹ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 7, ਧਾਰਾ (iv)(f) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ।"

9. ਹਰੀਹਰ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਵੀ. ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ (3) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ।

"ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਸੂਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

10. ਇਸ਼ਦਤ ਤਿਵਾਰੀ ਵਿਚ ਵਿ. ਤਮੇਸ਼ਵਰ ਤਿਵਾਰੀ (1), ਪਿਗੋਟ, ਜੇ., ਆਯੋਜਿਤ-

"ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੁੱਲ ਦੀ ਫੀਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ - ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

11. (ਰਾਜਾ) ਹਰਨ ਸਿੰਘ ਬੀ. (ਰਾਣੀ) ਬਾਹੂ ਰਾਣੀ (2), ਜਿੱਥੇ DVCON ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ-

2. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਅਵਧ 44.

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 40 "A.I.L.93. ""

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਸਾਰੇ. 807

(3) A.I.R: 1934 ਅਵਧ। 246.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

“ਮਿਸੌ 'ਤੇ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਨੁਛੇਦ 1, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 2, ਅਨੁਛੇਦ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼' ਸਿਰਫ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।, ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 2, ਅਨੁਛੇਦ 17 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

(i) ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੰਭੀਰ ਸਿੰਘ (3), ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਬੈਨੇਟ ਜੇ.-

“ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕ੍ਰਾਸ-ਆਬਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਸ-ਆਬਜੈਕਸ਼ਨ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਲਈ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਦਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 2, ਅਨੁਛੇਦ 17(iii) ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਬਦ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਬੈਨੇਟ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 'ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ I ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ 1908 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(i) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਪਦਨਾਇਰ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਨ ਨਾਇਰ (1), ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: -

“ਜਦੋਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ 'ਤੇ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਅਕਾਊਂਟ ਸੂਟ ਹੋਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਧਿਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ”

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1924 ਏ.ਯੂ. 175.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਅਵਧ। 528—147 ਆਈ.ਜੀ. 186.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਸਾਰੇ. 728

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਟ੍ਰੈਵ।—ਕੋਚੀਨ 43.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੰਡਤ, ਜੇ. ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਤੀਸਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸ਼ੋਕੀਸਨਦਾਸ ਅਗਰਚੰਦ ਦਾਗਾ ਮਹੇਸ਼ਰੀ ਬਨਾਮ ਦਾਉਦਾਸ ਰਾਮਗੋਪਾਲ (1), ਅਤੇ ਸ਼ਰਫੂਦੀਨ ਬਨਾਮ ਖਾਦਿਮ ਏਯੂ ਖਾਨ (2)।

(iii) ਜਗਨਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ ਮੱਲ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੇਘ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰੂਪਚੰਦ ਉੱਤਮਚੰਦ (4), ਕੰਵਰ ਜਗਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1), ਏ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੀ 5 ਭਾਨ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.ਜੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ: -

"ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਚਾਰਜਿੰਗ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਅਤੇ II ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 8 ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੂੰ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।"

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਜਯੋਗ: ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ I ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਆਬਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਫੀਸ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੀ ਧਾਰਾ I ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਨਾਗ 527.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਸਾਰੇ. 807,

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1946 ਲਾਹ. 280.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(v) ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਨਾਨੂ ਮੱਲ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਿਡੇ ਜੇਜੇ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਧਾਰਾ (vi), ਧਾਰਾ 17 ਅਨੁਸੂਚੀ 2, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਇਸ ਲਈ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ 10 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (2) ਵਿੱਚ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ.

ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ (ਜਿਵੇਂ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਭਰਤ ਸਿੰਘ, (3), ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਆਦਿ. (4), ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੀ ਧਾਰਾ I. ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਕਮ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਧ, ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ-

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੀ ਧਾਰਾ I ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ, ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਰਕਮ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ" ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਵਿੱਚ "ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।, ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ

(1) ਐੱਸ.ਆਰ. 1930 ਲਾਹ. 579.

(2) 1956 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ: 7.

(3) ਐੱਸ.ਆਰ. 1952 ਪੁੰਜ 200.

(4) ਐੱਸ.ਆਰ. 1955 ਪੰਜ 223.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਨੁਛੇਦ I ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ, ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਕ੍ਰਾਸ ਇਬਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(f) ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੁਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੰਭੀਰ ਸਿੰਘ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਬਜੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਫੀਸ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਅਨੁਛੇਦ 17(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ "ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ "ਸਿਰਫ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ। ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਆਰਟੀਕਲ I ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ "ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਆਬਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਅਜੀਬ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੇਜ ਭਾਨ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕੌਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੇਨੇਟ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਗਲਤੀ ਨੂੰ "ਕਲਰਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਧੀਨ ਏਜੰਟ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਲਰਕ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ 'ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ' ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਾਈਬਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ- ਇਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ" ਜੋ ਸੋਧਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ 'ਨਿਆਂਇਕ ਗਲਤੀ' ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਕੰਮ ਦੇ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਵਲ ਕਲੈਰੀਕਲ ਹੈ, "ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਤੀਜਾ. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕੇਸ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਸਮਾਰਟ (1) ਵਿੱਚ ਬੁਲਰ ਜੇ. ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਰੁਮਜ਼ ਲੀਗਲ ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 361 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਕਮਲਰੰਜਨ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ (2) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਸਿਰਫ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸਪੁਨਰ (3) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਬਰੋਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਐਕਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ, ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨੁਕਸ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਖਿੱਚੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਲੋਮੋਨ ਬਨਾਮ ਸਲੋਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ, ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

(2) ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਨਾ 10 ਤੇ 66 ਭਾਰਤੀ ਅਪੀਲ 11

(3) ਮੂਰ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਅਪੀਲ 179/187.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

"ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ" ਇੱਕ ਆਮ ਪਰ ਬਹੁਤ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ. ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ।"

ਲਾਰਡ ਹਾਵਰਡ ਡੀ ਵਾਲਡਨ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਡੋਨੋਵਨ ਬਨਾਮ ਕੈਮਰਲ ਲੈਰਡ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਡੇਵਲਿਨ ਜੇ.

"ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਾਰਨਾ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। Jus dare, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸੂਬਾ ਹੈ ਅਤੇ Jusfacere, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ. I. ਇਸਲਈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਭਟਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(f) 'ਤੇ ਗਲੋਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਕਠਿਨਾਈ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰ, ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਰਾਜਾ) ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ (ਰਾਣੀ) ਬਾਬੂ ਰਾਣੀ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਆਰਟੀਕਲ 1, ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਧੀਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਆਰਟੀਕਲ 17, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ "ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਹਾਰ, ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਖ ਕੇ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟਫੀ ਦੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ, ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 9 ਕਿਸਮਤ। 406.—ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਅਵਧ 528.

(1) (1892) ਐਲ.ਆਰ. ਪਿੰਜਰੇ 207 ਤੇ 1 Q. B. 203.

(2) (1899) ਐਲ.ਆਰ. 1 ਚ. ਡੀ. 602(605)।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਾਸਬਜੈਕਟਰ ਤੋਂ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਕੋਲਰਿਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ", ਬਾਡੀ ਬਨਾਮ ਹਾਇਸ (1)

ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਪੈਰੀ (2) ਵਿਚ ਰੋਮਰ ਜੇ. ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (2) ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ, ਐਮ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ, "ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਪਰ ਸਾਡਾ ਤੰਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ", ਮੈਕਸੀਕਨ ਸੈਂਟਾ ਬਾਰਬਰਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (3) ਦੇ ਨਾਲ ਰੀ ਪਰਕਿੰਗਜ਼ ਐਕਸ ਭਾਗ।

ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜੱਜ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਹੀ ਰਕਮ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਕਮ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜੋ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ., ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ I ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦਾ।
ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ